

DOMINGO XVI ORDINARIO (A)

PRIMEIRA LECTURA (Sab 12, 13. 16-19)

Lectura do libro da Sabedoría

Non hai, fóra de ti, un Deus que coide de tódalas cousas, a quen teñas que xustificar que non xulgas inxustamente; Xa que o teu poder é a fonte da xustiza, e seres ti o dono de todo lévate a amosarte indulxente.

Só fas proba da túa forza cando non se dá creto á totalidade dese poder, confundindo a audacia dos que o coñecen; así, dominando a túa forza, xulgas con equilibrio gobernándonos con toda consideración, pois na man te-lo poderío cando queres.

Con feitos semellantes ensinaches ó teu pobo que ó xusto lle cómpre ser humano; e a teus fillos décheslle-la ditosa esperanza de concederlles despois dos pecados tempo de se arrepentir.

SALMO RESPONSORIAL (Sal 85, 5-6. 9-10. 15-16a)

R/. (5a): **Ti, Señor, es agarimoso e indulxente.**

Ti, Señor, es agarimoso e indulxente,
cheo de misericordia para os que te invocan.
Escoita, Señor, a miña súplica,
atende a miña pregaría.

Os pobos todos que ti creaches
virán, Señor, adorarte,
virán honra-lo teu nome.
Ti es grande e fas prodixios,
ti e-lo único Deus.

Pero ti, Señor, Deus compasivo e clemente,
tardo á ira, cheo de misericordia e leal,
mira por min, apiádate.

SEGUNDA LECTURA (Rm 8, 26-27)

Lectura da carta do Apóstolo San Paulo ós Romanos

Irmáns:

O Espírito acode a axuda-la nosa debilidade. Pois nós non sabémo-lo que debemos pedir como cómpre; pero o mesmo Espírito intercede por nós con laios inefables.

E o Deus que escruta os corazóns, coñece a intención do Espírito, pois El intercede polos crentes, conforme á vontade de Deus.

EVANXEO (Mt 13, 24-43 (longa))

Lectura do santo Evanxeo Segundo Mateo

Naquel tempo, contoulles Xesús outra parábola:

- Parécese o Reino dos Ceos a un home que sementou boa semente na súa leira. Pero mentres todos durmían, o seu inimigo veu sementar xoio polo medio do trigo e marchou. Cando espigou a planta e deu trigo, apareceu o xoio tamén.

Os criados do dono fóronlle dicir: "Señor, ¿ti non sementaras boa semente na túa leira? ¿De onde lle vén, logo, o xoio?" El contestoulles: "Isto é obra dun inimigo".

Os criados preguntáronlle: "¿Queres que o vaíamos arrincar?" El respondeulles: "Non, non sexa que ó collérde-lo xoio arrinques tamén o trigo. Deixádeos medrar xuntos deica a sega, que no tempo da sega heilles dicir ós segadores: Apañade primeiro o xoio, e atádeo en monllos para queimalo; e o trigo recollédeo na miña arca".

E contoulles outra parábola:

- O Reino dos Ceos é semellante a un gran de mostaza que un home sementou na súa horta. A mostaza vén sendo a máis pequerrecha de tódalas sementes; pero cando medra chega a ser meirande ca tódalas hortalizas, converténdose nunha árbore; de tal xeito, que mesmo os paxaros veñen face-lo niño nas súas ponlas.

Díxolles outra parábola:

- O Reino dos Ceos é semellante ó fermento que unha muller amasou en tres medidas de fariña ata que todo levedou.

Todo isto lle falou Xesús en parábolas á xente, e nada lle falaba que non fose por medio de parábolas. De xeito que se cumprise o que dixera o profeta: Abrirei a miña boca para dicir parábolas, proclamarei cousas escondidas desde que o mundo é mundo.

Entón, deixando a xente, foise para a casa. Achegáronselle os seus discípulos e pedíronlle:

- Explicano-la parábola do xoio na leira.

El respondeu:

- O que sementa a boa semente é o Fillo do Home; a leira é o mundo; a boa semente son os fillos do Reino; o xoio son os fillos do Malo. O inimigo que a sementa é o Satán; a sega é a fin do mundo e os segadores son os anxos.

E así como se entrecolle o xoio e se bota no lume, así pasará na fin do mundo. Mandará o Fillo do Home os seus anxos, e quitarán do seu Reino tódolos escándalos e a tódolos que fan o mal; e botaranos no forno do lume, onde será o pranto e o renxer dos dentes.

Entón, os xustos resplandecerán coma o sol no Reino de seu Pai. Quen teña oídos que escoite.

Ou: 24-30 (máis breve):

Naquel tempo, contoulles Xesús outra parábola:

- Parécese o Reino dos Ceos a un home que sementou boa semente na súa leira. Pero mentres todos durmían, o seu inimigo veu sementar xoio polo medio do trigo e marchou. Cando espigou a planta e deu trigo, apareceu o xoio tamén.

Os criados do dono fóronlle dicir: "Señor, ¿ti non sementaras boa semente na túa leira? ¿De onde lle vén, logo, o xoio?" El contestoulles: "Isto é obra dun inimigo".

Os criados preguntáronlle: "¿Queres que o vaíamos arrincar?" El respondeulles: "Non, non sexa que ó collérde-lo xoio arrinques tamén o trigo. Deixádeos medrar xuntos deica a sega, que no tempo da sega heilles dicir ós segadores: Apañade primeiro o xoio, e atádeo en monllos para queimalo; e o trigo recollédeo na miña arca".